

ONDINE

**OUTI
TARKIAINEN**

**Midnight Sun
Variations**

Nicholas Daniel, cor anglais
Finnish Radio Symphony Orchestra
Nicholas Collon

OUTI TARKIAINEN (b. 1985)

1	Midnight Sun Variations (2019)	10:28
2	Songs of the Ice (2019)	12:18
	Milky Ways (2022)	
	Concerto for cor anglais and orchestra	21:33
3	I. The Infant Gaze	6:54
4	II. Interplays	4:53
5	III. At the Fountainhead of God	9:46
6	The Ring of Fire and Love (2020)	10:15

NICHOLAS DANIEL, cor anglais (3–5)

Nicholas Daniel is an exclusive artist of Chandos Records and appears with their kind permission

FINNISH RADIO SYMPHONY ORCHESTRA

NICHOLAS COLLON, conductor

Outi Tarkiainen (b. 1985) has rapidly risen to the ranks of Finland's internationally most successful composers. She studied with Veli-Matti Puumala and Eero Hämeenniemi at the Sibelius Academy and went on to study further at the Guildhall School in London and at the University of Miami. Born in Rovaniemi within shouting distance of the Arctic Circle, Tarkiainen explores the nature and culture of the North in many of her works.

Tarkiainen explains that music can act like a natural force, tapping into the primeval mythical and mental connection that humans have with nature. In the far North, this connection is particularly close, and the unending cycle of life is ever-present. Our experience of nature is universal and eternal on the one hand and uniquely private and intimate on the other, comparing for instance the cycle of seasons with the birth and death of a human individual.

Tarkiainen has processed experiences of the births of her own children in several of her works, moments of birth of new life that dovetail into the continuum of the natural environment in music. Her music is largely driven by organic processes and principles such as variation, and thus their dramaturgy is understandable even without a specific programme. The programmatic references do enhance the listening experience, though, giving it topical relevance.

The 'northern dimension' in Tarkiainen's music is not exoticism or folklorism, but rather a study of the indivisible relationship between the human mind and its environment. This is akin to how indigenous people generally view the world. In the context of her **Midnight Sun Variations**, Tarkiainen has quoted what Robert Crottet said about the culture of the Skolt Sámi: *"...it is not our fault if in your country dream and reality are so closely united that you cannot really separate them from one another."* (*Fôrets de la lune*, 1949)

Midnight Sun Variations was commissioned by the BBC Philharmonic and by the National Arts Centre Orchestra in Canada, and it was premiered under John Storgårds at the BBC Proms in 2019. The music depicts light – and the absence thereof – demonstrating Tarkiainen's exacting approach to tonal colour. The natural environment of the North is considered bleak and barren, but closer inspection reveals a vast richness and range of colours.

Midnight Sun Variations is not a set of variations in the traditional sense, with an identifiable theme that is then varied; instead, it is a process where nature renews itself both as an entire ecosystem and as a personal and physical manifestation of the birth of a new human life. In the orchestral texture, we can identify Sibelian motifs, filigree-like wind writing, string fields and scintillating percussion shot through with the dwindling light of an Arctic summer. All these details are bound together by the overall dramatic arc that descends from its culmination to the start of something new.

Tarkiainen herself describes the work thus: *"This work for orchestra is a set of variations on the light when the sun never sets in the Arctic summer night. The northern sky above the Arctic Circle in summer reflects a rich spectrum of infinitely-nuanced hues that, as autumn draws near, become veiled in shadow until darkness slowly descends and the sun ceases to rise above the horizon. My son was born on the night when the summer's last warm day gave way to a dawn shrouded in autumnal mist. Midnight Sun Variations is also about giving birth to new life, when the woman and the child within her part, restoring her former self as the light fades into winter."*

...

Commissioned by the Finnish Radio Symphony Orchestra and the Iceland Symphony Orchestra, ***Songs of the Ice*** (2019) is a sibling work to *Midnight Sun Variations*, and the two may be performed separately or together in whichever order. Here, too, the music stems from natural phenomena in the Arctic region and reminds us that humans are only a part of the cycle of nature and belong to nature. Ice can be permanent, hard polar ice, but the cycle of seasons and climate change can also render it fragile and transitory.

Tarkiainen explains: *"Songs of the Ice is an orchestral work about ice. In the Arctic region, the ice breathes with the seasons, swelling in winter and shrinking in summer. Its age-old movement sings a song of its own: slowly surging, unrelenting and covering all beneath it. It tinkles and rumbles, squeaks and laments as our ever-warmer climate breaks Nature's time-honoured laws, forcing the ice to give way. When I composed the piece, I was expecting our second child, due to be born in the heart of winter when the bitter cold strengthens the ice, making it powerful and solid again, and*

I was vividly reminded of the time after our first-born. Songs of the Ice also describes the emptiness and reclosing process that begins in a woman's body when she parts company with the life inside her in giving birth.

In **Milky Ways** (2022), Tarkiainen translated her vision to a concertante idiom, with a shamanist twist. The work was jointly commissioned by the Finnish Radio Symphony Orchestra, the San Francisco Symphony Orchestra and BBC Radio 3, and it is dedicated to oboist Nicholas Daniel "in memory of his dear mother". The Ancient Finns called the Milky Way *linnunrata*, literally 'track of the bird', tracing the flight of the sacred swan across the heavens to the 'home of birds', an otherworldly place usually referred to in English as the 'isle of bliss'. The Ancient Greeks, on the other hand, thought that the belt of stars across the sky resembled milk, and it is from the Greek word for milk (*gála*) that we get the word 'galaxy'. Hence also its English name, the Milky Way.

The piece is a concerto for cor anglais, and it takes its title rather literally, in reference to breastfeeding an infant. Tarkiainen notes: *"We all began life on milky ways. Milky, as the bronze-sheathed infant gaze halts and entices the Fountainhead of God to flow. The bubbling life force nourishes but is also the greatest of all forms of tenderness, closeness and primitive interaction. The skill we have practised in the secrecy of the womb lapses with the passing of the years, but the interplay it has generated never deserts us – it is the love that sustains us even after the final farewell. Transporting us through the concerto is the hypnotic sound of the cor anglais that soars from Mother Earth to the celestial Milky Way; to the sweet, solid, loving cradle of life."*

Milky Ways is cast in three movements, but not in the traditional way. 'The Infant Gaze' proceeds mainly in slow tempos, with tiny bursts of energy as the cor anglais erupts into figurations amid the shimmering, scintillating texture. The first contact between infant and mother is sensitive and replete with the wonder of life. Towards the end, the music retreats into a visionary stillness.

The second movement, 'Interplays', is about the evolution of the relationship of child and mother in a playful scherzo. The rhythmic element betrays Tarkiainen's experience as a jazz composer, and the twists and turns of the music make it quite

clear that the child has a will of its own. The last movement, 'At the Fountainhead of God', breathes slowly in peaceful, harmonious slow tempos. The soaring melodies of the cor anglais and the shimmering tones of the orchestra blur the intimate scene into a dreamlike vision reminiscent of mystical old icons, until at last the music fades into silence.

While writing the piece, Tarkiainen learned that the prospective soloist, Nicholas Daniel, had lost his mother to suicide at a young age. This led to the ending of the concerto reflecting on the meeting of life and death, the beginning and end of the earthly cycle of a human life.

...

The Ring of Fire and Love was completed in 2020 and premiered by the Royal Swedish Philharmonic Orchestra under Sakari Oramo. The setting for this piece is more exotic than in Tarkiainen's previous works. The common elements here are the inseparability of humans and nature and the formative experiences that establish us as a part of nature. Here, again, the link between the geothermal and human contexts is the birth of a child, which according to Tarkiainen is not often addressed in music.

Tarkiainen writes: "The Ring of Fire is a volcanic belt that surrounds the Pacific Ocean and in which most of the world's earthquakes occur. It is also the term referring to the bright ring of sunlight around the moon at the height of an annular eclipse, when the moon covers only the central part of the sun. Yet the same expression is also used to describe what a woman feels when, as she gives birth, the baby's head passes through her pelvis. That moment is the most dangerous in the baby's life, its little skull being subjected to enormous pressure, preparing it for life in a way unlike any other. The Ring of Fire and Love is a work for orchestra about this earth-shattering, creative, cataclysmic moment they travel through together."

Antti Häyrynen

Translation: Jaakko Mäntyjärvi

NICHOLAS DANIEL

Nicholas Daniel OBE has long been acknowledged as one of the world's great oboists and is one of Britain's best-known musicians. He has significantly enlarged the repertoire for his instrument with the commissioning of hundreds of new works. He has also developed a varied and exciting conducting career alongside his playing, and both these aspects of his work are equally important to him.

Nicholas dedicates his life to music in many varied ways. He records and broadcasts widely, he recently signed an exclusive contract with Chandos Records, and is proud to support and patronise many important initiatives, charities and trusts, and has directed several music festivals and concert series, most notably in Germany and at Dartington. He has been Music Director of the Leicester International Music Festival and lunchtime series for many years and is highly sought after as a teacher, having been Professor at the Trossingen Musikhochschule in Germany for more than 20 years.

As a conductor he made his BBC Proms conducting debut in 2004. He is Music Director of the Orion Orchestra in the UK, which bridges the gap for young musicians between Conservatoire-level education and the music profession. In recognition of his achievements, he was honoured in 2012 by Her Majesty Queen Elizabeth II with the prestigious Queen's Medal for Music and cited as having made "an outstanding contribution to the musical life of the nation". In October 2020 he was awarded an OBE and in 2022 was awarded the Cobbett Medal for Chamber Music by the Musicians' Company.

He has been a concerto soloist with many of the world's leading orchestras and conductors, performing a huge range of repertoire from Bach to Xenakis and beyond, premiering works written for him by hundreds of composers including Eleanor Alberga, Harrison Birtwistle, Henri Dutilleux, James MacMillan, Thea Musgrave, Outi Tarkiainen, John Tavener and Michael Tippett, as well as encouraging many younger composers to write for the oboe. His recording of concertos by Vaughan Williams and MacMillan was awarded the BBC Music Magazine Premiere Award in 2016, and the Vaughan Williams chosen as the best recording of the work in Gramophone in June 2023.

As chamber musician Nicholas is a founder member of the award-winning Britten Sinfonia, the Haffner Wind Ensemble, Orsino, and the Britten Oboe Quartet. He also works regularly with the pianists Huw Watkins and Julius Drake, and with many leading string quartets including the Carducci, Doric and Vogler. He is principal oboist of Camerata Pacifica, and is a popular guest at music festivals all over the world.

Nicholas Daniel plays Lorée Étoile Oboes and Royale English Horns from De Gourdon, Paris.

nicholasdaniel.co.uk

The **Finnish Radio Symphony Orchestra** (FRSO) is the orchestra of the Finnish Broadcasting Company (Yle), and its mission is to produce and promote Finnish musical culture.

The Radio Orchestra of ten players founded in 1927 grew to symphony orchestra proportions in the 1960s. Its Chief Conductors have been Toivo Haapanen, Nils-Eric Fougstedt, Paavo Berglund, Okko Kamu, Leif Segerstam, Jukka-Pekka Saraste, Sakari Oramo, Hannu Lintu, and as of autumn 2021 Nicholas Collon.

In addition to the great Classical-Romantic masterpieces, the latest contemporary music is a major item in the repertoire of the FRSO, which each year premieres a number of Yle commissions. During the 2021/2022 season the orchestra premiered six new works. Another of the orchestra's tasks is to record all Finnish orchestral music for the Yle archive.

The FRSO has recorded works by Mahler, Bartók, Sibelius, Hakola, Lindberg, Lutoslawski, Saariaho, Sallinen, Kaipainen, Kokkonen and others. It has three times won a Gramophone Award: for its album of Lindberg's Clarinet Concerto in 2006, Bartók Violin Concertos in 2018 and for its album of orchestral works by Lotta Wennäkoski in 2023. Other distinctions have included BBC Music Magazine, Académie Charles Cros, MIDEM Classical awards and GRAMMY nominations in 2020 and 2021. Its album of tone poems and songs by Sibelius won an International Classical Music Award (ICMA) in 2018, and it has been the recipient of a Finnish EMMA award in 2016 and 2019. In 2023, the orchestra was nominated for Gramophone's Orchestra of the Year award.

FRSO concerts are broadcast live on the Yle Areena and Radio 1 channels, and later on the same evening on the Yle Teema TV channel. Recordings of the concerts are also shown on Yle TV 1.

www.yle.fi/rso

British conductor **Nicholas Collon** is recognized for his elegant conducting style, searching musical intellect and inspirational music-making. He is Chief Conductor of the Finnish Radio Symphony (the first non-Finnish conductor ever to hold this post), Founder and Principal Conductor of the Aurora Orchestra; he will tour Europe with both orchestras in the 23/24 season. From 2016–2021 he was Chief Conductor of the Residentie Orkest in Den Haag (latterly also Artistic Advisor) and was Principal Guest of Gürzenich-Orchester from 2017–2022.

Collon's plans in Helsinki in 23/24 include a focus on Richard Strauss, a residency with Sir George Benjamin, as well as plans to premiere an unprecedented 13 new works. He also leads the Aurora Orchestra in their residencies at Kings Place and at the Southbank, where they have reinvented the concert format with their 'Orchestral Theatre' Series. Together they appear regularly at the Amsterdam Concertgebouw, Cologne Philharmonie, Elbphilharmonie Hamburg, and festivals such as Bremen, Rheingau, Schleswig Holstein, Gstaad, and the BBC Proms where they perform every year in their hugely popular memorized performances.

Collon returns this season to conduct the Orchestre National de France, Dresden Philharmonic, Frankfurt Radio Symphony and Danish National Symphony Orchestra. He will also conduct the Barcelona Symphony and will make his debut with the Munich Philharmonic in 2024 and WDR Symphony Orchestra in 2025.

Collon has conducted over 250 new works, including the UK or world premieres of works by Unsuk Chin, Brett Dean, Philip Glass, Colin Matthews, Anna Meredith, Nico Muhly, Olivier Messiaen, Krzysztof Penderecki, Mark-Anthony Turnage, Judith Weir, and Du Yun. He is a regular guest of the Bamberg Symphony and BBC Philharmonic orchestras, the latter of whom he will conduct at the 2024 BBC Proms, and has also conducted DSO Berlin, ORF Radio-Symphonieorchester Wien, Netherlands Radio Philharmonic, Philharmonia, London Philharmonic, New World Symphony, Minnesota Symphony, City of Birmingham Symphony and Chamber Orchestra of Europe amongst many others.

His first album release with the Finnish Radio Symphony in Spring 2022 (Sibelius on Ondine) received 5-star reviews in Finland and internationally; in Autumn 2022

they released an album of works by Thomas Adès which won a Diapason d'Or, and they have since released two further albums of works by Wennäkoski and Bacewicz. In 2023, the Lotta Wennäkoski album won the Gramophone Award. Past recordings have included albums for Deutsche Grammophon and Warner with the Aurora Orchestra, with whom he won the Echo Klassik Award for 'Klassik Ohne Grenzen' in 2015; and albums with the Danish Radio Symphony, Philharmonia and Hallé orchestras.

Opera productions have included Peter Grimes and Don Giovanni for Oper Koeln, Magic Flute at English National Opera, Jonathan Harvey's Wagner Dream at Welsh National Opera, Rape of Lucretia for Glyndebourne Touring Opera, and Turn of the Screw at the Aldeburgh Festival with Aurora Orchestra. Born in London, Nicholas is a violist, pianist and organist by training, and studied as Organ Scholar at Clare College, Cambridge.

www.nicholascollon.co.uk

Outi Tarkiainen (s. 1985) on noussut nopeasti kansainvälisesti menestyneimpien suomalaissäveltäjien joukkoon. Hän opiskeli säveltäjäksi Sibelius-Akatemiassa Veli-Matti Puumalan ja Eero Hämeenniemen johdolla täydentäen opintojaan Lontoon Guildhall-koulussa ja Miamin yliopistossa. Rovaniemellä napapiirin tuntumassa syntynyt Tarkiainen tutkailee monissa teoksissaan pohjoisen luontoa ja kulttuuria.

Musiikki voi Tarkiaisen mukaan toimia luonnonvoiman tavoin ja tavoittaa ihmisen ikiaikaisen, myyttisen ja psyykkisen luontoyhteyden. Pohjolassa ihmisen ja luonnon yhteys on erityisen tiivis ja elämän kiertokulku on kaiken aikaa läsnä. Kokemus luonnosta on yhtä aikaa universaali ja ikuinen sekä ainutkertaisesti yksityinen ja intiimi, esimerkkeinä vuodenajat tai ihmisen syntymä ja kuolema.

Tarkiainen on monissa teoksissaan käsitellyt omia synnytyksiään – uuden elämän syntyhetkiä – jotka musiikissa sulautuvat osaksi luonnon kokonaisuutta. Hänen musiikkinsa perustuu pitkälti orgaanisiin prosesseihin ja periaatteisiin, kuten muunteluun, minkä vuoksi monien teosten dramatiikka toimii myös ilman ohjelmallisia viitteitä. Ne kuitenkin syventävät kokemusta ja antavat sille ajankohtaisen ulottuvuuden.

Pohjoinen ulottuvuus ei Tarkiaisen teoksissa tarkoita eksotiikkaa tai folklorismia, vaan ihmisen mielen ja hänen ympäristönsä erottamattomuutta, mikä on useimmiten alkuperäiskansojen tapa ymmärtää maailmaa. **Yön auringon variaatioiden** (*Midnight Sun Variations*) yhteydessä Tarkiainen on lainannut Robert Crottetin lausumaa ortodoksisten kolttasaamelaiden kulttuurista (*Fôrets de la lune*, 1949): *„ei ole meidän syyimme, jos sinun maassasi uni ja todellisuus ovat niin läheisesti yhtä, ettei niitä hyvin saata erottaa toisistaan.”*

Yön auringon variaatiot on BBC:n filharmonikoiden ja Kanadan Kansallisen taidekeskuksen orkesterin tilaus, joka kantaesitettiin John Stogårdsin johdolla BBC:n Proms-festivaalilla vuonna 2019. Valoa – ja sen puutetta – käsittelevä musiikki demonstroi Tarkiaisen tarkkaa sointiväriajattelua. Pohjoisen luontoa pidetään karuna, mutta lähempi tarkastelu paljastaa sen valtavan rikkauden ja sävykirjon.

Yön auringon variaatiot ei ole perinteinen muunnelmasarja tunnistettavasta teemasta, vaan prosessi, jossa luonto uudistuu sekä kokonaisena ekosysteeminä

että henkilökohtaisena ja fyysisenä ilmiönä uutta ihmiselämää synnyttäessä. Orkesteritekstuurista voi poimia sibelialaania motiiveja, puhaltimien filigraaneja, jousikenttiä ja lyömäsoitinten välkettä, joista hohtaa arktisen kesän väistyvä valo. Yksityiskohdat nivoo yhteen draaman kaari, joka lakipisteen saavutettuaan laskeutuu jonkin uuden äärelle.

Tarkiainen luo neljän teostaan näin: *"Yön auringon variaatiot on orkesteriteos pohjoisen kesäyön valosta – napapiirin yläpuolisen arktisen alueen pohjoisella taivaanrannalla taittavat kesäöisin loppumattoman sävyrikkaat värispektrit, jotka syksyä kohden peittyvät jälleen pimeyteen, hitaasti kaamokseen sulkeutuen. Poikani syntyi sinä yönä, kun kesän viimeinen lämmin päivä avautui syysaamun usvaan. Yön auringon variaatiot kuvaa myös naisen kehon avautumista uuteen elämään, kahden sisäkkäisen kehon eroamista toisistaan syntymässä ja eheytymistä takaisin omaksi itsekseen yhdessä talveen sulkeutuvan valon kanssa."*

...

Radion sinfoniaorkesterin ja Islannin sinfoniaorkesterin tilaama **Jään lauluja** (*Songs of the Ice*, 2019) on *Yön auringon variaatioiden* sisarteos ja teokset voidaan esittää erikseen tai yhdessä missä tahansa järjestyksessä. Tässäkin tapauksessa musiikki kumpuaa arktisen luonnon ilmiöistä ja muistuttaa, kuinka ihminen on osa luonnon kiertokulkua ja kuuluu luonnolle. Jää voi olla pysyvää ja kovaa ikijäätä, mutta vuodenaikojen ja ilmastonmuutoksen seurauksena myös haurasta ja katoavaa.

Tarkiainen valottaa teostaan: *"Jään lauluja on orkesteriteos jäädästä – arktisella alueella jää hengittää vuodenaikojen mukaan, talvella paisuen ja kesällä kutistuen. Jään ikaikaaisessa liikkeessä on oma lauluns: hitaasti vyöryvä, väjäämätön ja kaiken alleen peittävä. Jää helisee, ryskyy ja vaikertaa naristen, kun alati lämpenevä ilmastomme murtaa vanhat luonnonlait ja jään kohtalona on väistyä. Säveltäessäni teosta odotin toista lastamme syntyväksi sydäntalvella, jolloin ankarat pakkaset lujittavat jään taas voimakkaaksi ja eheäksi, ja esikoisen syntymän jälkeinen aika palasi elävänä mieleeni. Jään lauluja kuvaa myös sitä tyhjyyttä ja sulkeutumisen prosessia, joka naisen kehossa alkaa sen sisällä olleen elämän erkaannuttua omakseen syntymässä."*

Milky Waysissä ("Linnunradat", 2022) Tarkiainen on siirtänyt visionsa konsertoivaan formaattiin ja lisää siihen shamanistiseksi luonnehdittavan sävyn. Teos on Radion sinfoniaorkesterin, San Franciscan sinfonikkojen ja BBC:n radio 3:n yhteistilaus ja omistettu oboetaiteilija Nicholas Danielille "ja hänen äitinsä rakkaalle muistolle". Muinaissuomalaiset nimittivät omaa galaksiamme linnunradaksi, pyhän joutsenen reitiksi taivaan kannen yli lintukotoon. Antiikin kreikkalaisten mielestä taivaalla näkyvä tähtien vyö muistutti maitoa (*gála*), josta polveutuu sana galaksi ja siitä puolestaan englannin Milky Way, kirjaimellisesti "maidon tie".

Englannintorvikonsertossa keskeisessä osassa on tuo kirjaimellinen merkitys, jolla viitataan lapsen rintaruokintaan. Tarkiainen kertoo: *"Me kaikki olemme loittaneet elämämme maitoteillä. Samea, kuin kuparin verhoama vastasyntyneen katse pysäyttää ja kutsuu jumalallisen lähteen aukeamaan. Pulppuava voima ravitsee, mutta on myös suurinta hellyyttä, läheisyyttä ja varhaisinta vuorovaikutusta mitä on. Kohdun salaisuudessa harjoitettu taitomme hiipuu vuosien saatossa, mutta sen kautta syntynyt yhteys ei katoa koskaan – rakkaus, joka jää kannattelemaan meitä jopa viimeisen eron jälkeen. Konserton halki meidät kuljettaa englannintorven hypnotisoiva sointi, joka kohoaa äiti-Maasta korkealle Linnunradan avaruuksiin; makeaan, sakeaan, rakastavaan elämän kehtoon."*

Milky Ways on rakenteeltaan kolmiosainen, mutta ei perinteisellä tavalla. **The Infant Gaze** ("Lapsen katse") etenee valtaosin verkkaisin tempoin, pienin energisin sysäyksin englannintorvisoolon kuvioidessa helisevän ja kimmeltävän tekstuurin keskellä. Vastasyntyneen ja hänen äitinsä ensikontakti on hellä, elämän ihmeen täyttämä. Lopussa musiikki vetäytyy suloiseen näynomaisuuteen.

Toinen osa, **Interplays** ("Vuorovaikutusta"), kertoo lapsen ja äidin suhteen kehityksestä scherzomaisesti kisaillen. Rytminkäsitteilystä erottuu Tarkiaisen kokemus jazzsäveltäjänä ja nopeissa käänteissä käy selväksi, että lapsella on oma tahto. Viimeinen osa, **At the Fountainhead of God** ("Jumalan alkulähteellä"), henkii hitaissa, mutta virtaavissa tempoissa rauhaa ja harmoniaa. Englannintorven

laulavassa soolossa ja orkesterin himertävissä sävyissä intiimi näky syvenee unenomaiseksi ja mystiseksi, vanhoja ikoneja muistuttavaksi visioksi, joka häipyä kuulumattomiin.

Teosta säveltäessään Tarkiainen sai kuulla, että hänen solistinsa Nicholas Daniel oli menettänyt nuorena oman äitinsä itsemurhan uhrina. Sen seurauksena konserton päätöksessä kohtaavat elämä ja kuolema, ihmisen maallisen kiertokulun alku ja loppu.

...

The Ring of Fire and Love ("Tulen ja rakkauden rengas") valmistui vuonna 2020 Sakari Oramon ja Ruotsin Kuninkaallisen filharmonian kantaesitettäväksi. Teoksessa liikutaan aiempia sävellyksiä eksoottisemmassa ympäristössä. Yhteistä on ihmisen ja luonnon erottamattomuus, perustavat kokemukset, jotka tekevät meistä osan luontoa. Geotermistä ja inhimillistä toimintaa yhdistävä ilmiö on jälleen lapsen synnytys, jota ei ennen Tarkiaista ole kovin usein käsitelty musiikissa.

Tarkiainen kirjoittaa: *"The Ring of Fire on Tyynen valtameren ympäri kiertyvä vulkaaninen vyöhyke, jossa tapahtuu valtaosa maailman maanjäristyksistä. Toisaalta termillä viitataan myös valoilmiöön, nimittäin rengasauringonpimennyksen kehään, jossa auringon reunat hehkuvat, kun kuu pimittää siitä keskiosan. Samaa termiä käytetään kuitenkin kuvaamaan myös naisen tuntemusta, kun synnytyksessä vauvan pää on läpäisemässä hänen lantionsa. Tuo hetki on vauvan elämän vaarallinen, jossa valtava paine puristaa pientä kalloa valmistaen häntä elämään tavalla, jota ei voi korvata mitenkään toisin. The Ring of Fire And Love on orkesteriteos tästä järjestyttävästä, uutta luovasta ja kaiken mullistavasta voimasta, jonka läpi he yhdessä kulkevat."*

Antti Häyrynen

Nicholas Daniel on jo pitkään arvostettu yhtenä maailman johtavista oboisteista ja hän on myös yksi Britannian tunnetuimpia muusikoita. Hän on merkittäväällä tavalla laajentanut instrumenttinsa ohjelmistoa kantaesittämällä satoja uusia teoksia. Solistina esiintymisten ohella taiteilija toteuttaa myös monipuolista kapellimestarinuraa.

Daniel sekä levyttää että konsertoi ahkerasti, ja hiljattain hän on solminut levytys sopimuksen Chandos-levymerkin kanssa. Daniel osallistuu aktiivisesti hyväntekeväisyysprojekteihin sekä eri säätiöiden toimintaan ja on johtanut useita musiikkifestivaaleja sekä konserttisarjoja – etenkin Saksassa ja Dartingtonissa. Hän on ollut Leicesterin kansainvälisen musiikkifestivaalin taiteellinen johtaja useiden vuosien ajan ja häntä arvostetaan pedagogina. Hän on toiminut Trossingenin musiikkikorkeakoulun professorina Saksassa yli 20 vuoden ajan.

Kapellimestarina Daniel teki debyyttinsä BBC Proms –festivaaleilla vuonna 2004 ja hän on Orion–nuorisosinfoniaorkesterin ylikapellimestari. Palveluksistaan Britannian musiikkielämälle hänen majesteettinsa kuningatar Elisabet II myönsi Danielille vuonna 2012 kuningattaren musiikkimitalin ja lokakuussa 2020 hänelle myönnettiin ritarikunnan upseerin risti (OBE) sekä 2022 Cobbett-kamarimusiikkimitali.

Daniel on esiintynyt solistina maailman johtavimpien orkestereiden ja kapellimestareiden kanssa esittäen ohjelmistoa aina Bachista Xenakiksen musiikkiin asti. Danielille teoksia ovat kirjoittaneet mm. Eleanor Alberga, Harrison Birtwistle, Henri Dutilleux, James MacMillan, Thea Musgrave, Outi Tarkiainen, John Tavener ja Michael Tippett sekä useat nuoremman polven säveltäjät. Hänen äänityksensä Vaughan Williamsin ja MacMillanin konsertoista voitti BBC Music Magazine –palkinnon vuonna 2016.

Kamarimusiikkona Daniel on ollut perustamassa palkittua Britten Sinfonia –orkesteria, Haifner-puhalliyhtyettä, Orsino-yhtyettä sekä Britten-oboekvartettia. Hän esiintyy myös säännöllisesti pianistien Huw Watkinsin ja Julius Draken kanssa sekä useiden tunnettujen jousikvartettien, kuten Carducci-, Doric- ja Voglerkvartettien kanssa. Hän on Camerata Pacifica –yhtyeen ykkösoboisti sekä suosittu vieras musiikkifestivaaleilla ympäri maailmaa.

Nicholas Daniel soittaa De Gourdonin Pariisissa valmistamaa Lorée Étoile –oboeta sekä Royale-englannintorvea.

nicholasdaniel.co.uk

Radion sinfoniaorkesteri (RSO) on Yleisradion orkesteri, jonka tehtävänä on tuottaa ja edistää suomalaista musiikkikulttuuria. Orkesterin ylikapellimestari on Nicholas Collon.

Radio-orkesteri perustettiin vuonna 1927 kymmenen muusikon voimin. Sinfoniaorkesterin mittoihin se kasvoi 1960-luvulla. RSO:n ylikapellimestareita ovat olleet Toivo Haapanen, Nils-Eric Fougstedt, Paavo Berglund, Okko Kamu, Leif Segerstam, Jukka-Pekka Saraste, Sakari Oramo ja Hannu Lintu. Suurten klassisromanttisten mestariteosten ohella RSO:n ohjelmisto sisältää runsaasti nykymusiikkia ja orkesteri kantaesittää vuosittain useita Yleisradion tilausteoksia. RSO:n tehtäviin kuuluu myös koko suomalaisen orkesterimusiikin taltiointi kantanauhoille Yleisradion arkistoon.

RSO on levyttänyt mm. Mahlerin, Bartókin, Sibeliuksen, Hakolan, Lindbergin, Saariahon, Sällisen, Kaipaisen ja Kokkosen teoksia. Orkesteri on saanut levytyksistään Gramophone-palkinnon kolmasti – Lindbergin klarinettikonserton levytyksestä 2006, Bartókin viulukonserttojen levytyksestä 2018 sekä Lotta Wennäkosken orkesteriteosten levytyksestä 2023. Muita tunnustuksia ovat mm. BBC Music Magazine Award, Académie Charles Cros ja MIDEM Classical Award. Sibeliuksen sävelrunoja ja lauluja sisältävä levy palkittiin International Classical Music -palkinnolla (ICMA) 2018. Kotimaisen EMMA-palkinnon RSO on saanut 2016 ja 2019. Grammy-ehdokkaana RSO on ollut 2020 ja 2021. Vuonna 2023 arvostettu Gramophone-lehti valitsi Radion sinfoniaorkesterin Vuoden orkesteri (Orchestra of the Year) -palkintoehdokkaaksi.

RSO:n konsertit lähetetään suorina lähetyksinä Yle Arenassa ja Yle Radio 1:ssä sekä samana iltana viivästettynä Yle Teemalla. Konserttien taltiointeja lähetetään Yle TV1:ssä.

www.yle.fi/rso

Brittiläinen **Nicholas Collon** kuuluu nuoremman polven kysytyimpiin ja arvostetuimpiin kapellimestareihin. Hän aloitti elokuussa 2021 kautensa Radion sinfoniaorkesterin yhdeksäntenä ylikapellimestarina ja jatkaa tehtävässään kesään 2028 asti.

Tärkeällä sijalla Collonin ohjelmasuunnittelussa RSO:ssa ovat kausittain vaihtuvat teemasäveltäjät, joita ovat kaudella 2023–24 Richard Strauss, George Benjamin ja nuoria taiteilijoita esittelevä Tulevaisuus. Collon johtaa kauden aikana RSO:a kausikonserttien lisäksi vierailulla Amsterdamin Concertgebouw-konserttitaloon sekä kotimaan kiertueella Islalmeen, Ähtäriin ja Sastamalaan.

Collon on 2004 perustamansa brittiläisen kamariorkesterin Aurora Orchestran ylikapellimestari. Hän on työskennellyt Haagin Residentie-orkesterissa vuodesta 2016 lähtien, ensin jaetussa pääkapellimestarin (principal conductor) virassa Jan Willem de Vriendin kanssa ja 2018–2021 sen ainoana ylikapellimestarina. Syksystä 2017 lähtien hän on ollut myös Kölnin Gürzenich-orkesterin päävierailija.

Collon on vierailut monien arvostettujen orkesterien johtajana; näitä ovat brittiläisten huippuorkesterien lisäksi mm. Zürichin Tonhalle-orkesteri, Ranskan kansallisorkesteri, Wienin, Tanskan ja Frankfurtin radion sinfoniaorkesterit sekä Minnesotan sinfoniaorkesteri.

Collon johtaa laajaa ohjelmistoa ja on työskennellyt myös oopperakapellimestarina. Hän on johtanut yli 200 uutta teosta, joukossa useita kantaesityksiä ja ensiesityksiä, säveltäjinä mm. Unsuk Chin, Philip Glass, Colin Matthews, Nico Muhly, Olivier Messiaen, Krzysztof Penderecki ja Judith Weir.

Collon levytti kaudella 2022–23 RSO:n kanssa Tarkiaisen, Bacewiczin ja Mahlerin musiikkia. Hänen levytyksistään Aurora Orchestran kanssa tehty Road Trip (Ives, Copland, Adams ja Muhly) voitti 2015 Echo Klassik -palkinnon Klassik ohne Grenzen -sarjassa. Aurora Orchestran ensimmäisenä julkaisuna Deutsche Grammophonille on vuonna 2020 ilmestynyt levy Music of the Spheres (Mozart, Max Richter, Adès, Dowland/Muhly ja Bowie). Hän on lisäksi levyttänyt mm. Haydnia, Ligetiä, Britteniä ja Delusia sekä Hallé-orkesterin kanssa useita levyjä modernia ohjelmistoa.

nicholascollon.co.uk

Publisher: Edition Wilhelm Hansen

Recordings: Helsinki Music Centre, Finland, I/2023 (The Ring of Fire and Love);
II/2023 (Midnight Sun Variations); III/2023 (Milky Ways); IV/2023 (Songs of the Ice)

Executive Producer: Reijo Kiilunen

Recording Producer: Laura Heikinheimo

Recording Engineers: Antti Pohjola (Midnight Sun Variations; Milky Ways; The Ring
of Fire and Love | Yle); Jari Rantakaulio (Songs of the Ice | Yle) & Enno Mäemets

Final Mix and Mastering: Enno Mäemets, Editroom Oy, Helsinki

© & © 2024 Ondine Oy, Helsinki

Booklet Editor: Joel Valkila

Cover photo: Anu Jormalainen

Artist photos: Eric Richmond (Nicholas Daniel), Jim Hinson (Nicholas Collon)

Inlay: Shutterstock

ALSO AVAILABLE

1353-2

For more information please visit www.ondine.net

NICHOLAS COLLON